

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 czerwca 2019 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. uchylił swoją decyzję z 6 marca 2019 r. oraz przyznał ubezpieczonej E. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 kwietnia 2017 r. w wysokości odpowiadającej 8 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu przywołano orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 maja 2019 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w zakresie wyższym, niż przyznany, tj. co najmniej 15%. Sprecyzowała to podczas posiedzenia wyjaśniającego 18 października 2019 r., którego odpis otrzymał organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, ze względu na wskazanie w jego treści decyzji uchylonej i już nieistniejącej w obrocie prawnym.

Po doręczeniu odpisu protokołu posiedzenia wyjaśniającego, organ rentowy nie wypowiedział się na temat odwołania od decyzji z 3 czerwca 2019 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. S. jest zatrudniona w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Oddziale w R., na podstawie umowy o pracę, w charakterze operatora maszyn. W dniu 18 kwietnia 2017 r. szła w kierunku szatni znajdującej się w hali produkcyjnej i wówczas jej prawa stopa zablokowała się na nierówności, co spowodowało utratę równowagi i upadek do przodu, przy którym podparła się prawą ręką na twardym podłożu. Została wezwana karetka pogotowia, która odwiozła ją do szpitala w G., gdzie stwierdzono u niej złamanie barku i ramienia.

Niesporne, a nadto dokumentacja powypadkowa pracodawcy 20-42 akt rentowych, zaświadczenie o stanie zdrowia – k. 1 dokumentacji lekarskiej ZUS (w załączeniu do akt), dokumentacja leczenia – k. 2 – 47 dokumentacji lekarskiej ZUS

W dniu 2 czerwca 2017 r. E. S. złożyła wniosek o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Niesporne, a nadto: wniosek o przyznanie odszkodowania – k. 1 akt rentowych

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 18 lutego 2019 r. stwierdził 8 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej Komisja Lekarska ZUS wydała w dniu 28 maja 2019 r. orzeczenie stwierdzające 8 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przyjęto uszczerbek według numeru 113a tabeli.

Niesporne, a nadto: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 44 akt rentowych, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 49 akt rentowych

E. S. po wypadku wykorzystała pełny okres zasiłku chorobowego, a następnie przez 12 miesięcy otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne.

Niesporne

U E. S. rozpoznaje się stan po wielofragmentowym złamaniu głowy kości ramiennej prawej, z przemieszczeniem guzka większego ku górze oraz odwiedzeniową rotacją głowy. Następstwem jest ograniczenie ruchomości stawu barkowego prawego w ponad połowie jego prawidłowego zakresu ruchomości (zgięcia i odwodzenia) oraz brak rotacji zewnętrznej i bolesne ruchy w stawie. Stanowi to znaczne upośledzenie funkcji tego stawu i powoduje 12% długotrwałego uszczerbku (według pozycji 113a tabeli).

Dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii – traumatologii – k. 29-30.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie, lecz nie w całości.

Kwestię rodzajów świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz warunków nabywania prawa do tych świadczeń reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.), zwana dalej „ustawą wypadkową”. Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Definicja stałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu zawarta została w art. 11 ust. 2 i 3 wskazanej ustawy. W myśl wymienionych przepisów stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie jego czynności nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie sprawności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie. Za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, a także w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej).

Zgodnie zaś z dyspozycją § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002 r. Nr 234, poz. 1974 ze zm.) jeżeli wypadek przy pracy lub choroba zawodowa spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów lub układów, ogólny stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenie, w sposób określony w ocenie procentowym, z ograniczeniem do 100%.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem leżało, iż ubezpieczona uległa w dniu 18 kwietnia 2017 r. wypadkowi przy pracy, sporną pozostawała jedynie wysokość należnego jej z tego tytułu odszkodowania. Spór ten wynikał z odmiennej oceny stron w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowy oceniał uszczerbek na zdrowiu poszkodowanego na 8%, z czym nie zgadzała się ubezpieczona, uznając wskazaną wartość za zaniżoną.

Z wydanej w niniejszej sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego z zakresu ortopedii – traumatologii H. M. wynika, iż uraz doznany wskutek wypadku przy pracy skutkował 12-procentowym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonej.

Opinia biegłego, wydana po badaniu odwołującej oraz analizie akt sprawy, w tym w szczególności dokumentacji medycznej, której rzetelność, a w efekcie wiarygodność nie budziły wątpliwości sądu i nie były kwestionowane przez strony postępowania, jest jasna, pełna i spójna, a jej wnioski w sposób logiczny i przekonujący uzasadnione. Biegły wystarczająco szczegółowo opisał stan stawu barkowego ubezpieczonej i to w jaki sposób została naruszona jego ruchomość. Biegły prawidłowo odwołał się do punktu 113a tabeli uszczerbkowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, wydanym w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 11 ust. 5 ustawy wypadkowej. Przy czym, w odróżnieniu od ZUS-u biegły ocenił uszczerbek nie na 8%, lecz na 12%, uzasadniając to znacznym upośledzeniem funkcji stawu barkowego – ograniczeniem ruchomości w ponad połowie jego prawidłowego zakresu, a także brakiem rotacji i bolesnością ruchów.

Przyjęty przez biegłego uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej mieści się w granicach przewidzianych w tabeli znajdującej zastosowanie przy ocenie uszczerbku na potrzeby odszkodowania. Powyższe, przy uwzględnieniu, iż biegły to wysokiej klasy fachowiec z tytułem naukowym, o wieloletnim doświadczeniu klinicznym, wieloletnim

doświadczeniu orzecznictwem i specjalności odpowiedniej do schorzeń ubezpieczonej, nakazywało uznać opinię za rzetelną i wiarygodną, a w konsekwencji podzielić jej wnioski.

Mając na uwadze wszystko powyższe sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy za 12% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W pozostałym zakresie odwołanie oddalono.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)